

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 88.330 van 27 juni 2000
in de zaak A. 90.127/XII-2532.**

In zake : Kerkfabriek SINT-GODELIEVE,
die woonplaats kiest bij
advocaat K. DEMEESTER,
kantoor houdende te GENT,
Leopold II-laan 102

tegen :

1. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd
door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaat W. MULS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Gachardstraat 63
2. de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij
(VHM).

DE VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de KERKFABRIEK
SINT-GODELIEVE op 11 maart 2000 heeft ingediend om de
schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van

- "- het Ministerieel Besluit dd. 8 november 1999 genomen
door de Vlaamse Minister van Cultuur, Jeugd,
Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aan-
gelegenheden,
- de beslissing dd. 3 december 1998 van de Raad van
bestuur van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij,
- de beslissing dd. 11 januari 2000 van de Admini-
stratie van het kadaster, de registratie en de
domeinen";

Gezien het gelijktijdig ingediende
verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de
vernietiging vordert van dezelfde beslissingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur
W. WEYMEERSCH;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 24 mei 2000
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 13 juni 2000;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter
D. VERBIEST;

Gehoord de opmerkingen van advocaat
K. DEMEESTER, die verschijnt voor de verzoekende partij,
en van advocaat W. MULS, die verschijnt voor de eerste
verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur
W. WEYMEERSCH;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI,
hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak

Overwegende dat de feiten dienstig voor de
beoordeling van de vordering tot schorsing de volgende
zijn :

A. Met betrekking tot de ruiloperatie

1.1. Verzoekende partij is onder meer eigenares
van de percelen gelegen te Wondelgem kadastraal gekend
sectie B nrs. 286, 296 en 361c.

1.2. Op 4 oktober 1988 beslist verzoekster in te
gaan op het voorstel van de NV ANITRAS om over te gaan

tot het ruilen van percelen. Het betreft de percelen gelegen te Wondelgem kadastraal gekend sectie B nrs. 286, 296 en 361c, voor evenwaardige percelen in de Gentse regio.

1.3. Na de schattingen van de te ruilen percelen, besluit verzoekster op 7 maart 1999 onder meer het volgende :

- "1. mits het uitdrukkelijk voorbehoud van goedkeuring door de hogere overheden van de Kerkfabriek, volgende gronden af te staan aan de N.V. Anitras te Brussel :
Gent 30e afdeling sectie B, de percelen nrs. 286, 296 en 316c,
2. in ruil te ontvangen van de N.V. Anitras te Brussel, volgende percelen bouwgrond :
Gent 17e afdeling sectie C, ex nr. 146, de loten nrs. 61, 62 en 63 Lochristi 1e afdeling sectie A ex nrs. 788/e/2 en 788/f/2 de loten en 1 en 2".

1.4. Op 10 maart 1999 wordt de ruilovereenkomst gesloten. Luidens de bewoordingen van de overeenkomst gebeurt de ruiling onder de opschortende voorwaarde dat verzoekster de wettelijk vereiste goedkeuring en het advies verkrijgt van de hogere overheden. Eenmaal de voorwaarden zijn vervuld, zal de notariële akte binnen de maand worden verleden.

1.5. Op 21 januari 2000 vraagt verzoekster aan het provinciebestuur van Oost-Vlaanderen de toelating om deze overeenkomst uit te voeren.

B. Met betrekking tot de onteigeningsprocedure

1.6. Niet betwist wordt dat de raad van bestuur van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (hierna VHM) op 3 december 1998 heeft ingestemd met de verwerving door de CV HET VOLK te Gent van een onroerend goed gelegen te Gent, kadastraal gekend 30ste afdeling, sectie B, nr. 316c

met het oog op het realiseren van een sociaal huisvestingsproject.

Dit is de tweede bestreden beslissing

1.7. Op 8 november 1999 beslist de bevoegde Vlaamse minister dat de verwerving van het in punt 6 vermelde goed tot nut van het algemeen wordt verklaard en dat de VHM ter verwezenlijking van haar sociaal huisvestingsproject tot onteigening kan overgaan.

Dit is de eerste bestreden beslissing

1.8. Op 6 december 1999 richt de VHM een brief aan de voorzitter van het eerste Comité tot Aankoop van Onroerende Goederen waarbij dit comité wordt belast met de onteigening en het verlijden der akten.

1.9. De administratie van het kadaster, de registratie en de domeinen deelt met een brief van 11 januari 2000 aan verzoekster mede dat het perceel kadastraal gekend 30ste afdeling, sectie B, nr. 316c onteigend werd. Niet betwist wordt dat een kopie van het het onteigeningsbesluit aan verzoekster wordt ter kennis gebracht bij brief van 19 januari 2000 uitgaande van de CV Gewestelijke Maatschappij voor de Kleine Landeigendommen het VOLK.

Dit is de derde bestreden beslissing

1.10. Op 8 maart 2000 wordt het kwestieuze perceel door de NV ANITRAS verkocht aan de coöperatieve vennootschap "Volkshaard" onder de opschortende voorwaarde dat de overdracht bij wijze van ruiling effectief gerealiseerd wordt;

2. Over de procedure

Overwegende dat de verzoekende partij ter zitting een "memorie" neerlegt; dat de procedureregeling niet voorziet in een dergelijk stuk en het bijgevolg uit de debatten wordt geweerd;

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Overwegende dat de tweede bestreden beslissing slechts de instemming inhoudt van de raad van bestuur van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij met de verwerving van een onroerend goed; dat een dergelijke handeling de rechtstoestand niet wijzigt van het te verwerven perceel, dat eigendom blijft van de verzoekende partij; dat de tweede bestreden beslissing bijgevolg als een louter voorbereidende handeling lijkt te moeten worden beschouwd die niet voor vernietiging vatbaar is; dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een dergelijke handeling niet ontvankelijk is;

3.2. Overwegende dat de derde bestreden "beslissing" een kennisgeving is onder de vorm van een brief waarbij de inhoud van een bepaalde beslissing wordt medegedeeld; dat een dergelijke kennisgeving als een loutere uitvoeringsmaatregel lijkt te moeten worden aangemerkt die niet vatbaar is voor vernietiging; dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een dergelijke kennisgeving niet ontvankelijk is;

4. Over de grondvoorwaarden tot schorsing

4.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden

beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

4.2. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij omtrent het nadeel aanvoert hetgeen volgt :

"Gezien verzoekster reeds een overeenkomst heeft afgesloten houdende ruil van onroerende goederen en de nodige goedkeuringen en machtigingen reeds werden aangevraagd heeft verzoekster er alle belang bij zo spoedig mogelijk zekerheid te kunnen hebben over het lot van het perceel waarvan de onteigening werd aangevraagd.

Elke verdere vertraging kan tot gevolg hebben dat verzoekster geconfronteerd wordt met schadeclaims vanwege haar contractspartij in de ruiloperatie";

4.3. Overwegende dat de verzoekende partij vooreerst met een schorsing de "onzekerheid" wil tegengaan rond het lot van het kwestieuze perceel; dat zij echter dwaalt daaromtrent zekerheid te kunnen verkrijgen door een schorsing van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de eerste bestreden beslissing; dat immers na een dergelijke schorsing de tot onteigening bevoegde overheid nog steeds een nieuw en rechtmatig onteigeningsbesluit kan uitvaardigen;

Overwegende dat de verzoekende partij met haar vordering voorts lijkt te beogen "elke verdere vertraging" te willen tegengaan aangezien die tot gevolg kan hebben dat zij met schadeclaims wordt geconfronteerd vanwege haar contractspartij in de ruiloperatie; dat vooreerst niet meteen duidelijk is welke vertraging wordt bedoeld; dat, indien het de vertraging van de onteigening zou zijn, de gevraagde schorsing daartoe juist zou bijdragen in plaats van deze te weren; dat in elk geval de verzoekende partij hier een financieel nadeel inroept; dat een dergelijk nadeel in principe niet moeilijk te herstellen is; dat de verzoekende partij geen gegevens verstrekt waaruit zou moeten

blijken dat het te dezen anders zou zijn; dat zij overigens evenmin enig concreet gegeven aanbrengt betreffende de hoegrootheid van dat nadeel zodat het ernstig karakter ervan al evenmin is bewezen;

4.4. Overwegende dat aan de tweede door het voormelde artikel 17 gestelde voorwaarden niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing te verwerpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzitting, op zevenentwintig juni 2000, door :

de HH. D. VERBIEST,
W. GEURTS,

kamervoorzitter,
toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

W. GEURTS.

D. VERBIEST.